

IERODIACONUL IUSTINIAN STOICA, AGHIORITUL NEVOITOR, HARNIC ȘI COMUNICATIV

Prima ieșire din țară am făcut-o în 1991. Și aceasta a fost la Sfântul Munte Athos, care este supranumit „*Grădina Maicii Domnului*”. Eram însoțit de diaconul meu Viorel Plop. În port la Dafni am fost întâmpinați de părintele Atanasie Floroiu, actualul stareț al Schitului Prodromu. El ne-a purtat prin Sfântul Munte cu mașina schitului.

Părintele Atanasie ne-a dus prima dată la Karyes, capitala Sfântului Munte. Și cum în apropiere, pe teritoriul Mănăstirii Kutlumuș, se află chilia Panaguda, am făcut o vizită Cuviosului Paisie Aghioritul, la sugestia părintelui Atanasie. Pe vremea aceea trăia, pentru că plecarea lui la Domnul a avut loc în 1994. Întâlnirea a fost de neuitat. Era omul lui Dumnezeu și îți limpezea multe nedumeriri.

Am plecat apoi la schitul românesc Prodromu unde ne-a întâmpinat, dimpreună cu obștea, părintele stareț Petroniu Tănase. Omul acesta avea o viață sfântă și tare ne-am folosit de șederea de acolo. Iconomul lui era părintele ierodiacon Iustinian Stoica, care ne-a însoțit tot timpul șederii în Athos. Pelerinajul la Sfântul Munte l-am mai făcut de multe ori.

Părintele Iustinian, călugăr de vocație, nu numai că ne-a însoțit prin Sfântul Munte, dar ne-a și inițiat în modul de a ne comporta în acest loc cu aură aparte. Ne-a făcut cunoscute pe lângă mănăstirile celebre – Lavra, Vatopedu, Simonos Petras, Panteleimon, Zografu, și așezămintele românești de la Lacu și Sfântul Gheorghe-Colciu.

Nu putem uita că pe atunci mai trăia la Colciu harismaticul părinte Dionisie Ignat, care zeci de ani n-a părăsit Sfântul Munte. Vederea ochilor aproape că l-a părăsit, dar sufletul îi era plin de învățăminte. Plecai de la el cu traista duhovnicească plină de daruri.

Am zis că vizita noastră în Sfântul Munte s-a repetat de multe ori. Mereu l-am întâlnit pe părintele Iustinian Stoica, aghioritul nevoitor, harnic și comunicativ. Îl știam, alături de părintele Petroniu Tănase, iubitor al Athosului. Acum câțiva ani a scris cartea *Părinții mei duhovnicești, mărturii*

și trăiri, iar acum își tipărește la editura noastră mărturia autobiografică *Cum a lucrat Dumnezeu în viața mea*.

Considerăm că lectura acestei cărți va fi de folos pentru cei ce au sufletul atins de aripa duhovniciei și doresc să afle amănunte din experiența unui om ce s-a străduit să trăiască după voia Domnului Hristos.

Monahul, după afirmația părintelui Dumitru Stăniloae, este luptătorul cel mai hotărât în slujba duhului. El este cavalerul eminent al spiritului. Monahul, ca om al duhului, „se lansează deasupra graniței sale omenești și trăiește în contact real cu transcendența divină”¹. Lucrul acesta a încercat să-l facă și părintele Iustinian.

Monahul, spune părintele Stăniloae, „nu e numai un cavaler al duhului, ci și un bărbat al tăriei”. Iar expresia concretă a tăriei, a bărbăției, este asceza. Asceza nu e omorârea vieții călugărului, ci e omorârea slăbiciunii și a păcatelor.

Slăbiciunea firii din noi se arată în lipsa de fermitate și în nestatornicie. Iar această nestatornicie, zice Sfântul Maxim Mărturisitorul, o arată ușurința cu care suntem atrași de plăcere și fugim de durere. Călugărul încearcă să biruiască slăbiciunea firii prin asceză, să se fortifice. Această fortificare e posibilă prin moartea făcătoare de viață a Domnului Hristos. Pentru că, spune Sf. Ap. Pavel: „M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2, 20).

Și dacă ar fi să tragem o concluzie asupra spiritualității athonite, în mediul căreia a trăit părintele Iustinian, ne folosim de cuvintele Sfântului Paisie de la Neamț: „În biserică, evlavie sinceră și ținută plină de frica lui Dumnezeu, precizie și podoabă în sfintele slujbe, citire și cântare dulce, înfrânare la vorbe; afară din biserică, lucru manual în smerenie și tăcere, pace și dragoste între frați, cu tăierea vocii, supunere față de stareț împreună cu credință și iubire, iar din partea starețului părintescă dragoste și la toate nevoile compătimire nefățarnică față de toți”².

Îi mulțumim părintelui Iustinian pentru mărturia ce ne-o aduce și le urăm cititorilor multă pace sufletească!

†ANDREI

Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului
și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului

¹ PREOT PROF. DR. DUMITRU STĂNILOAE, *Sensul ascezei monahale*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2005.

² PR. ILARION FELEA, *Paisie și paisianismul*, Tipografia Eparhiei Ortodoxe Române, Cluj, 1940, p. 17.